

W Y R O K **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 4 lutego 2026 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale XII Cywilnym
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Katarzyna Adamska
po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2026 r. we Wrocławiu
na posiedzeniu niejawnym
w trybie art. 224 § 3 k.p.c.

sprawy z powództwa **Spółdzielni Mieszkaniowej Piast we Wrocławiu**
przeciwko **Krajowemu Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielczości**
o ustalenie

- I. oddala powództwo główne i ewentualne,
- II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 777 zł kosztów procesu, w tym 360 zł kosztów zastępstwa procesowego, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia prawomocności wyroku do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 maja 2023 r. (data prezentaty) skierowanym przeciwko Krajowemu Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielczości we Wrocławiu, następnie zmienionym pismem z dnia 15 listopada 2025 r. (504-5015), powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa PIAST we Wrocławiu ostatecznie wniosła o:

- ustalenie, że pozwany nie wykonuje uprawnień związku rewizyjnego wobec powódki, o których mowa w ustawie Prawo spółdzielcze (tj. Dz. U. 2021, poz. 648 z późn. zm.) w zw. z art. 8³ ust. 5 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. 2023 poz. 438 z późn. zm.), który powstaje w przypadku zrzeszenia się spółdzielni mieszkaniowej w związku rewizyjnym,

ewentualnie o:

- ustalenie, że pozwany do maja 2023 r. nie wykonywał uprawnień związku rewizyjnego wobec powódki, o których mowa w ustawie prawo spółdzielcze (tj. Dz. U. 2021, poz. 648

z późn. zm.) w zw. z art. 8³ ust. 5 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. 2023 poz. 438 z późn. zm.), który powstaje w przypadku zrzeszenia się spółdzielni mieszkaniowej w związku rewizyjnym,

ewentualnie o:

- ustalenie, że powódka w listopadzie 2018 r. nie była jednym z założycieli pozwanego i nie stała się jego członkiem.

Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że nigdy nie doszło do powstania związku rewizyjnego, zaś ona nigdy nie była jego członkiem. Podniosła, że uchwała jej Walnego Zgromadzenia nr 8/2018 z dnia 30 maja 2018 r. upoważniała zarząd jedynie do podjęcia czynności zmierzających do założenia związku rewizyjnego, nie zaś do przystąpienia do tego związku. Zgoda na przystąpienie do związku rewizyjnego mogłaby natomiast zostać podjęta przez Walne Zgromadzenie dopiero po przedstawieniu mu informacji o założycielach związku, postanowieniach jego statutu czy celach.

Po drugie powódka wskazała, że nie może być traktowana jako założyciel pozwanego, ponieważ pełnomocnictwo udzielone przez zarząd Jackowi Kludaczowi w dniu 8 listopada 2018 r., upoważniające do reprezentowania powódki w czynnościach związanych z założeniem pozwanego, naruszało art. 55 ust. 2 ustawy prawo spółdzielcze. Pełnomocnictwo to zostało bowiem udzielone bez uprzedniej zgody Rady Nadzorczej powódki, czego wymagał statut. W konsekwencji należy przyjąć, że pozwany został założony przez 9, nie zaś 10 podmiotów, co uniemożliwia jego powstanie, zgodnie z art. 240 § 1 ustawy.

Po trzecie powódka wskazała, że pozwany nie został zarejestrowany w KRS jako stowarzyszenie (zrzeszenie spółdzielni) lecz jako spółdzielnia, co powoduje, że nie uzyskał osobowości prawnej. Tę bowiem związek rewizyjny uzyskuje z chwilą rejestracji w KRS, jednak nie chodzi o jakąkolwiek rejestrację, lecz o prawidłową rejestrację podmiotu spełniającego przesłanki określone w ustawie prawo spółdzielcze.

Po czwarte powódka wskazała, że pozwany nie został zarejestrowany w rejestrze związków rewizyjnych prowadzonym przez Krajową Radę Spółdzielczą w Warszawie.

Uzasadniając interes prawny w uzyskaniu rozstrzygnięcia powódka podniosła, że ma ono fundamentalne znaczenie dla oceny czy pozwany posiadał uprawnienie do zwołania Walnego Zgromadzenia powódki w maju 2023 r., a w konsekwencji znaczenie prejudycjalne dla toczącego się przed tut. Sądem postępowania o uchylenie uchwał sygn. akt I C 1491/23. Wskazał, że w obiegu prawnym pozostają uchwały i czynności faktyczne podjęte przez dublerów, a ich uchylenie i zniwelowanie chaosu prawnego w spółdzielni jest zależne m.in. od rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Powódka wskazała również, że od początku traktowała pozwanego jako związek spółdzielni (nie zaś związek rewizyjny) i wystąpienia z takiej właśnie organizacji dotyczyły czynności podjęte przezeń w 2023 r. Uzasadniając żądania ewentualne powódka podniosła, że wobec podjęcia w 2023 r. przez jej Walne Zgromadzenie uchwały o wystąpieniu ze struktury pozwanego, z ostrożności proces zmierza do ustalenia, że w maju 2023 r. pozwany nie miał uprawnienia związku rewizyjnego do zwołania Walnego Zgromadzenia, które doprowadziło do wywołania chaosu prawnego trwającego do dziś. W wyniku tego po maju 2023 r. funkcjonują u powódki dwa zarządy i dwie rady nadzorcze.

W odpowiedzi na pozew (k. 166-178) i dalszych pismach procesowych pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany zarzucił, że powódka nie posiada interesu prawnego w ustaleniu przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego będącego podstawą dochodzonego roszczenia. Pozwany wskazał, że powódka była jednym z założycieli pozwanego oraz aktywnie działała przy podejmowaniu wszystkich decyzji dotyczących jego działalności. Wskazał, że

jest osobą prawną zarejestrowaną w KRS, z którego nie został dotychczas wykreślony oraz, że żaden przepis prawa nie precyzuje w jakim rejestrze KRS związek rewizyjny spółdzielni powinien być zarejestrowany.

Szczegółowe uzasadnienie stanowiska pozwanego w odpowiedzi na pozew i dalszych pismach procesowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2018 r. Walne Zgromadzenie powódki podjęło uchwałę nr 8/2018, zgodnie z treścią której upoważniło Zarząd do podjęcia działań zmierzających do założenia związku rewizyjnego.

(dowód: uchwała WZ powódki nr 8/2018 z dnia 30 maja 2018 r. k. 126).

W dniu 8 listopada 2018 r. Zarząd powódki podjął uchwałę nr 10/21/2018, zgodnie z treścią której upoważnił Prezesa Zarządu Jacka Kludacza do reprezentowania powódki w czynnościach związanych z założeniem związku rewizyjnego na zebraniu założycielskim, które miało się odbyć w dniu 15 listopada 2018 r.

(dowód: uchwała Zarządu powódki nr 10/21/2018 z dnia 8 listopada 2018 r. k. 125).

Zgodnie z § 52 ust. 1 Statutu powódki w brzmieniu obowiązującym w listopadzie 2018 r., udzielenie przez Zarząd powódki jednemu z jej członków lub innej osobie pełnomocnictwa do dokonywania czynności związanych z kierowaniem bieżącą działalnością powódki a także pełnomocnictwa do dokonywania czynności określonego rodzaju lub czynności szczegółowych, mogło nastąpić po uzyskaniu zgody Rady Nadzorczej.

(dowód: Statut powódki k. 530-533).

W dniu 15 listopada 2018 r. we Wrocławiu odbyło się zebranie założycielskie Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielczości, w którym wzięło w nim udział 10 osób, w tym Jacek Kludacz reprezentujący powódkę, Olga Mirowska reprezentująca Miejską Spółdzielnię Mieszkaniową we Wrocławiu, Jolanta Rynarzewska reprezentująca Spółdzielnię Mieszkaniową ALFADOM w Poznaniu, Stanisław Haczyński reprezentujący Spółdzielnię Mieszkaniową OAZA we Wrocławiu, Janina Domańska reprezentująca Spółdzielnię Mieszkaniową „Polanka II” we Wrocławiu, Mirosław Kaczałek reprezentujący Spółdzielnię Mieszkaniową „Perspektywa” we Wrocławiu, Anna Piórko reprezentująca Spółdzielnię Mieszkaniową Lokatorsko-Własnościową „Nova Locum” we Wrocławiu, Ludmiła Helman-Lewińska reprezentująca Spółdzielnię Budowlano-Mieszkaniową „Dom przy ul. Marszałkowskiej 17” w Warszawie oraz Jacek Popławski reprezentujący Spółdzielcze Stowarzyszenie Mieszkaniowe „Moje Mieszkanie” w Warszawie i I Żoliborską Spółdzielnię Mieszkaniową w Warszawie.

Uchwałą nr 1/2018 zebrania założycieli powołano Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielczości, zaś uchwałą nr 2/2018 zatwierdzono jego statut. W trakcie zebrania wybrano Radę Nadzorczą, która uchwałą nr 1/2018 wybrała Marka Kuzia na stanowisko Prezesa Zarządu Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielczości na czas nieokreślony.

(dowód: lista uczestników z dnia 15 listopada 2018 r. k. 124, protokół z zebrania założycielskiego z dnia 15 listopada 2018 r. k.115-118, uchwały k.119-120, protokół k. 121, protokół nr 1/2018 k. 122, uchwała nr 1/2018 k. 123, Statut Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielczości k. 556-560).

W dniu 22 listopada 2018 r. (data prezentaty) Prezes Zarządu pozwanego złożył do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu wnioski o jego rejestrację w rejestrze przedsiębiorców. We wniosku, jako formę prawną podmiotu, wskazano: spółdzielnia.

(dowód: wniosek z dnia 22 listopada 2018 r. k. 539-541).

Wniosek o rejestrację pozwanego w KRS został uwzględniony.

(okoliczność bezsporna).

W dniu 14 października 2020 r. odbył się zjazd delegatów pozwanego Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielczości, podczas którego dokonano m.in. zmian w statucie pozwanego.

(dowód: protokół nr 2/2020 z dnia 14 października 2020 r., lista delegatów k. 129, uchwała nr 1/2020 k. 130, uchwała nr 1/2020 k. 130, uchwała nr 2/2020 k. 131, protokół k. 132).

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 8 lipca 2022 r. sygn. akt WR. VI Ns-Rej.KRS 3358/22/337 stwierdzono brak podstaw do dokonania z urzędu wykreślenia Krajowego Związku Rewizyjnego Spółdzielczości z KRS.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano m.in., że nieskuteczny był zarzut o braku uprawnienia do powołania związku rewizyjnego, z uwagi na to, że założyciele dysponowali jedynie uchwałami o zgodzie na podjęcie działań zmierzających do założenia związku rewizyjnego, a nie dysponowali zgodą spółdzielni na przystąpienie do związku rewizyjnego. Zgodnie bowiem z art. 17 § 1 Prawa spółdzielczego założyciele spółdzielni, którzy podpisali statut, stają się członkami spółdzielni z chwilą jej zarejestrowania. Przystępujący do spółdzielni po jej zarejestrowaniu stają się członkami spółdzielni z chwilą przyjęcia ich przez spółdzielnię. W konsekwencji nie sposób wymagać, aby założyciele dysponowali także zgodami na przystąpienie do związku rewizyjnego, skoro stają się nimi z mocy prawa – są oni bowiem członkami pierwotnymi związku. W konsekwencji nie można stwierdzić, aby związek z tej przyczyny działał bezprawnie.

Apelację od niniejszego postanowienia wniósł uczestnik Krajowa Rada Spółdzielcza. Postanowieniem z dnia 12 października 2022 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt XI Ga 690/22 oddalił apelację.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 8 lipca 2022 r. sygn. akt WR. VI Ns-Rej.KRS 3358/22/337 k. 74-83, 137-149, postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 października 2022 r. sygn. akt XI Ga 690/22 k. 150).

Powódka w latach 2019 – 2023 uiszczała opłaty w związku z członkostwem w pozwanym Krajowym Związku Rewizyjnym Spółdzielczości w łącznej kwocie 12.400 zł.

(dowód: potwierdzenia przelewu k. 133-136 i 304).

Uchwałą nr 1/6/2023 z dnia 15 marca 2023 r. Zarząd powódki odmówił wnioskowi części członków Spółdzielni dot. zwołania Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej Piast we Wrocławiu wskazując, że wniosek nie został poparty przez wymaganą liczbę członków, równą co najmniej 1/10 liczby członków. Zarząd powódki ustalił bowiem, że wniosek zawiera podpisy osób nieuprawnionych.

(dowód: uchwała z dnia 15 marca 2023 r. k. 13-14).

W kolejnym dniu również Rada Nadzorcza powódki uchwałą nr 13/2023 odmówiła wnioskowi części członków Spółdzielni dot. zwołania Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej Piast we Wrocławiu.

(dowód: uchwała z dnia 16 marca 2023 r. k. 15).

Pismem z dnia 23 marca 2023 r. powódka zwróciła się do Krajowej Rady Spółdzielczej o podanie czy pozwany posiada status związku rewizyjnego oraz prawo do wykonywania uprawnień związku rewizyjnego zastrzeżonych w ustawie prawo spółdzielcze.

Krajowa Rada Spółdzielcza w Warszawie pismem z dnia 3 kwietnia 2023 r. poinformowała powódkę o konieczności przeprowadzenia lustracji pozwanego przed udzieleniem odpowiedzi na zapytanie.

(dowód: pismo powódki z dnia 23 marca 2023 r. k. 10, pismo KRS z dnia 3 kwietnia 2023 r. k. 11).

Pozwany zwołał Walne Zgromadzenie powódki, które odbyło się w częściach w dniach 19-21 maja 2023 r.

(dowód: zawiadomienia o zwołaniu WZ powódki k. 71-73).

Przed tut. Sądem toczy się postępowanie z powództwa Magdaleny Ćwikowskiej, Kamili Wojtyńskiej, Stanisława Sieka, Waldemara Chudzika i Józefa Kołczyka przeciwko powódce o stwierdzenie nieistnienia, ewentualnie o stwierdzenie nieważności lub uchylenie uchwał Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej Piast we Wrocławiu, podjętych w dniach 19 – 21 maja 2023 r. w przedmiocie odwołania 5 członków Rady Nadzorczej, sygn. akt I C 1491/23.

Przed tut. Sądem toczy się również postępowanie z powództwa Zbigniewa Krysy przeciwko Magdalenie Ćwikowskiej, Kamili Wojtyńskiej, Stanisławowi Siekowi, Waldemarowi Chudzikowi, Józefowi kołczykowi i Spółdzielni Mieszkaniowej Piast we Wrocławiu o ustalenie, że Grażynie Sznajder-Troska, Przemysławowi Mazur, Ewelinie Rzewuskiej, Marii Domańskiej, Ryszardowi Juchta, Zbigniewowi Krysa i Michałowi Oblickiemu przysługuje prawo do sprawowania w Spółdzielni Mieszkaniowej Piast we Wrocławiu funkcji członka Rady Nadzorczej, sygn. akt XII C 864/25.

(okoliczności znane Sądowi z urzędu).

W czerwcu 2023 r. Walne Zgromadzenie powódki podjęło uchwałę o wystąpieniu ze struktury pozwanego.

(okoliczność bezsporna).

Uchwałą nr 18/2013 z dnia 23 maja 2023 r. Zarząd Krajowej Rady Spółdzielczej pozbawił Prezesa Zarządu pozwanego Marka Kuzia uprawnień lustracyjnych nr 1846/95 powołując się na naruszenie przezeń przepisu art. 91 § 4¹ ustawy prawo spółdzielcze poprzez to, że wyznaczył on samego siebie do przeprowadzenia lustracji powódki za okres 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2020 r., będąc osobą zależną służbowo od ówczesnego Prezesa powódki Jacka Kludacza, który pełnił w czasie przeprowadzania badania lustracyjnego również funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej pozwanego.

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2025 r. sygn. akt VI SA/Wa 4338/24 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, po rozpoznaniu skargi Marka Kuzia, uchylił przedmiotową uchwałę.

Skarga kasacyjna Krajowej Rady Spółdzielczej w Warszawie od przedmiotowego wyroku została oddalona wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 stycznia 2026 r. sygn. akt II GSK 2321/25.

(dowód: uchwała nr 18/2023 z dnia 23 maja 2023 r. Krajowej Rady Spółdzielczej k. 482-483, wyrok WSA w Warszawie z dnia 26 czerwca 2025 r. sygn. akt VI SA/Wa 4338/24 k. 485, zrzut z ekranu k. 572).

Sąd zważył co następuje:

Zarówno żądanie główne jak i żądania ewentualne zgłoszone w sprawie nie zasługiwały na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów zaofiarowanych przez obie strony oraz zeznaniach świadków Jacka Kludacza, Marcina Miłosza i Zbigniewa Krysy, dowodom tym zasadniczo dając wiarę wobec braku podstaw do ich odmiennej oceny.

Sąd zważył jednocześnie, że stan faktyczny w sprawie był zasadniczo bezsporny pomiędzy stronami, strony natomiast wyciągały zeń zgoła odmienne wnioski prawne.

Ponieważ żądanie pozwu, zarówno główne jak i ewentualne, oparte zostało o art. 189 k.p.c. w pierwszej kolejności rozważenia wymagało czy powódka posiada interes prawny w żądaniu ustalenia.

Interes prawny, o którym mowa w art. 189 k.p.c., należy pojmować jako interes dotyczący szeroko rozumianych praw i stosunków prawnych, który z reguły występuje w sytuacjach, w których zachodzi obiektywna niepewność co do prawa lub stosunku prawnego z przyczyn natury faktycznej

lub prawnej. Interes prawny wyraża się wówczas w usunięciu stanu niepewności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2012 r., II CSK 252/11, Lex nr 1168726).

Powódka uzasadniając powództwo kwestionowała możliwość wykonywania przez pozwanego wobec niej uprawnień, jakie przysługują związkowi rewizyjnemu, co argumentowała wadliwościami w procesie powoływania pozwanego, które, pomimo jego rejestracji w KRS, winny skutkować uznaniem, że nie jest on związkiem rewizyjnym w rozumieniu art. 240 ustawy prawo spółdzielcze, lecz co najwyżej związkiem spółdzielni, bez jakichkolwiek szczególnych uprawnień.

Źródłem interesu prawnego powódki w niniejszej sprawie w rozumieniu art. 189 k.p.c. jest zatem stosunek członkostwa w strukturze pozwanego, którego powódka wcześniej, tj. w latach 2018 – 2023, nie kwestionowała (a przynajmniej faktu kwestionowania tej okoliczności w niniejszym procesie nie udowodniła). Skoro zatem, co powódka sama przyznaje, w czerwcu 2023 r. Walne Zgromadzenie powódki podjęło uchwałę o wystąpieniu ze struktur pozwanego, należy uznać, że na dzień zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c.) nie istnieje stan niepewności, który uzasadniałby skuteczne popieranie powództwa głównego.

Z uwagi zatem na niewykazanie interesu prawnego powództwo główne podlegało oddaleniu.

Uzasadniając natomiast żądania ewentualne powódka podniosła, że proces zmierza do ustalenia, iż w maju 2023 r. pozwany nie miał uprawnienia związku rewizyjnego do zwołania Walnego Zgromadzenia, które doprowadziło do wywołania chaosu prawnego trwającego do dziś. W wyniku tego bowiem po maju 2023 r. funkcjonują u powódki dwa zarządy i dwie rady nadzorcze. Braku, po stronie pozwanego, przymiotu związku rewizyjnego w rozumieniu art. 240 ustawy Prawo spółdzielcze powódka upatrywała w wadliwościach w procesie jego powoływania, w tym wadliwościach uchwał własnego Walnego Zgromadzenia z dnia 30 maja 2018 r. i Zarządu z dnia 8 listopada 2018 r., wadliwej rejestracji pozwanego w KRS oraz braku rejestracji pozwanego w rejestrze prowadzonym przez Krajową Radę Spółdzielczą.

W ocenie Sądu można zatem przyjąć, że jeżeli, jak twierdzi powódka, w procesie tworzenia pozwanego doszło do takich uchybień, które mogą przesądzać o zakwalifikowaniu tych czynności jako nieistniejących lub nieważnych, to należy uznać, że powódka ma interes prawny w wytoczeniu powództwa zmierzającego do ich wyeliminowania z obrotu prawnego, szczególnie jeśli pozwany podejmuje czynności mające wpływ na funkcjonowanie powódki.

W konsekwencji Sąd uznał, że powódka ma interes prawny w wytoczeniu powództwa ewentualnego, choć ostatecznie okazało się ono nieuzasadnione.

Jako pierwszy argument powódka podniosła, że w jej ocenie nigdy nie doszło do powstania związku rewizyjnego, zaś ona nigdy nie była jego członkiem, ponieważ uchwała jej Walnego Zgromadzenia nr 8/2018 z dnia 30 maja 2018 r. upoważniała zarząd jedynie do podjęcia czynności zmierzających do założenia związku rewizyjnego, nie zaś do przystąpienia do tego związku. Zgoda na przystąpienie do związku rewizyjnego mogłaby natomiast zostać podjęta przez Walne Zgromadzenie dopiero po przedstawieniu mu informacji o założycielach związku, postanowieniach jego statutu czy celach.

W ocenie Sądu nie jest to argument słuszny.

Zgodnie z art. 240 § 1 ustawy Prawo spółdzielcze spółdzielnie mogą zakładać związki rewizyjne i przystępować do takich związków. Liczba założycieli związku rewizyjnego nie może być mniejsza niż dziesięć. Podejmowanie uchwał w sprawie przystąpienia lub wystąpienia spółdzielni ze związku oraz upoważnienie zarządu do podejmowania działań w tym zakresie należy do kompetencji Walnego Zgromadzenia (art. 38 § 1 pkt 11) ustawy).

Spółdzielcze związki (związki rewizyjne – art. 240 § 1 pr. spółdz. i związki gospodarcze – art. 243 § 1 pr. spółdz.) nie są spółdzielniami w ścisłym tego słowa znaczeniu, ale zaliczają się – obok spółdzielni – do szerszej kategorii tzw. organizacji spółdzielczych. Stanowią tzw. spółdzielnie

drugiego stopnia, tj. spółdzielnie spółdzielni. Konsekwencją usytuowania związków spółdzielczych w systemie organizacji spółdzielczości jest przyjęcie, jako zasady, odpowiedniego zastosowania do nich przepisów dotyczących spółdzielni z zastrzeżeniami poczynionymi w art. 243 § 3 i art. 257 § 1 pr. spółdz., ale tylko w sprawach nieuregulowanych w części II tytułu I Prawa spółdzielczego (por. także uchwała składu 7 sędziów SN z 13.05.1992 r., III CZP 31/92, OSNC 1992/9, poz. 146).

Z uwagi na powyższe do związków rewizyjnych znajduje odpowiednie zastosowanie przepis art. 17 § 1 ustawy, zgodnie z którym założyciele spółdzielni, którzy podpisali statut, stają się członkami spółdzielni z chwilą jej zarejestrowania. Przystępujący do spółdzielni po jej zarejestrowaniu stają się członkami spółdzielni z chwilą przyjęcia ich przez spółdzielnię.

W przedmiotowej sprawie Walne Zgromadzenie powódki podjęło w dniu 30 maja 2018 r. uchwałę nr 8/2018, zgodnie z treścią której upoważniło Zarząd do podjęcia działań zmierzających do założenia związku rewizyjnego (k. 126). W wykonaniu tej uchwały oraz uchwał 9 innych spółdzielni mieszkaniowych (k. 547-555) doszło do zwołania zebrania założycielskiego pozwanego, w toku którego podjęto uchwały o jego powołaniu (k. 119) i zatwierdzeniu statutu (k. 120). Następnie doszło do zarejestrowania pozwanego w KRS. Z tą chwilą założyciele pozwanego, w tym powódka, na podstawie art. 17 § 1 w zw. z art. 257 § 1 ustawy, stali się jego członkami, bez potrzeby podejmowania kolejnych uchwał przez ich Walne Zgromadzenia.

Jako drugi z argumentów powódka podnosiła, że nie może być traktowana jako założyciel pozwanego, ponieważ pełnomocnictwo udzielone przez zarząd Jackowi Kludaczowi w dniu 8 listopada 2018 r., upoważniające do reprezentowania powódki w czynnościach związanych z założeniem pozwanego, naruszało art. 55 ust. 2 ustawy Prawo spółdzielcze oraz art. 52 statutu powódki. Pełnomocnictwo to zostało bowiem udzielone bez uprzedniej zgody Rady Nadzorczej powódki. W konsekwencji należy przyjąć, że pozwany został założony przez 9, nie zaś 10 podmiotów, co uniemożliwia jego powstanie, zgodnie z art. 240 § 1 ustawy.

W ocenie Sądu rację ma powódka podnosząc, że uchwała Zarządu powódki z dnia 8 listopada 2018 r. (k. 125) podjęta została bez uprzedniej zgody Rady Nadzorczej, czego wymagał statut, a przynajmniej okoliczność udzielenia takiej zgody nie została w niniejszym postępowaniu udowodniona. Okoliczność ta nie ma jednak decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ nawet pominięcie przedmiotowej uchwały w procesie tworzenia pozwanego nie czyni żądania pozwu uzasadnionym.

W okolicznościach niniejszej sprawy należy przyjąć, że treść uchwały Walnego Zgromadzenia powódki z dnia 30 maja 2018 r. upoważniającej jej Zarząd do podjęcia działań zmierzających do założenia związku rewizyjnego zawiera w sobie jednocześnie wskazanie każdego z członków Zarządu jako delegata na jego zjazd. W konsekwencji uprawnienie Jacka Kludacza do występowania w imieniu powódki na zebraniu założycielskim pozwanego należy wywieść z tej uchwały, nie zaś z uchwały Zarządu powódki z dnia 8 listopada 20218 r.

Jako trzeci i czwarty argument powódka wskazała, że pozwany nie został zarejestrowany w KRS jako stowarzyszenie (zrzeszenie spółdzielni) lecz jako spółdzielnia, co powoduje, że nie uzyskał osobowości prawnej oraz nie został zarejestrowany w rejestrze związków rewizyjnych prowadzonym przez Krajową Radę Spółdzielczą w Warszawie. W ocenie powódki związek rewizyjny uzyskuje osobowość prawną z chwilą rejestracji w KRS, jednak nie chodzi o jakąkolwiek rejestrację, lecz o prawidłową rejestrację podmiotu spełniającego przesłanki określone w ustawie prawo spółdzielcze.

W ocenie Sądu nie są to argumenty słuszne. Po pierwsze przepis art. 240 § 4 ustawy prawo spółdzielcze nie wskazuje w jakim dokładnie rejestrze KRS związek rewizyjny powinien być zarejestrowany. Po drugie zaś ogólnopolski rejestr związków spółdzielczych, obejmujący związki rewizyjne (art. 240 ustawy) i spółdzielcze związki gospodarcze (art. 243 ustawy), prowadzony przez

Krajową Radę Spółdzielczą, ma znaczenie wyłącznie statystyczne i informacyjne, a z dokonaniem wpisu do tego rejestru ustawa nie łączy jakichkolwiek skutków prawnych.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w pkt I wyroku, oddalając powództwo główne i ewentualne.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1¹ k.p.c. Pozwany wygrał postępowanie w całości. Na zasądzone od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania w kwocie 777,00 zł składa się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu przed sądem I instancji w kwocie 360,00 zł (§ 8 ust. 1 pkt 1) w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym w kwocie 270 zł (§ 10 ust. 2 pkt 2) w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), opłata od zażalenia w kwocie 30 zł, opłata od wniosku o uzasadnienie w kwocie 100 zł oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W/w rozporządzenie nie przewiduje odrębnej stawki wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika w sprawie o ustalenie, że określone podmiotowi nie przysługuje przymiot związku rewizyjnego. W ocenie Sądu skoro pozwany powstał na podstawie uchwały Założycieli z dnia 15 listopada 2018 r., a sam powód w dniu 30 maja 2018 r. podjął uchwałę w sprawie upoważnienia Zarządu do podjęcia działań zmierzających do założenia związku rewizyjnego, sprawą o najbardziej zbliżonym rodzaju w rozumieniu § 20 rozporządzenia jest sprawa o uchylenie uchwały organu spółdzielni.

zarządzenie:

- 1) odn.,
- 2) odpis uzasadnienia wraz z odpisem wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda,
- 3) kal. 14 dni.